

Nr 670

Av herrar **Gustavsson** i Alvesta och **Eriksson** i Bäckmora, *angående rätt för markägare att anhängiggöra talan vid expropriationsdomstol i vissa fall.*

Vid handhavandet av markägarfrågor i t. ex. kraftledningar har det gång efter annan uppstått situationer där markägaren borde haft möjlighet att själv kunna taga initiativ till ett expropriationsförfarande.

Då en kraftledningsbyggare fastställt och på marken utstakat en kraftledning påbörjas kontrakteringen och inhämtas yttrande från olika myndigheter, varefter koncession och expropriationstillstånd sökes.

Allmänt använda servitutskontrakt är upprättade inom ramen för expropriationslagen och medger ledningsägaren att omedelbart taga marken i anspråk. Beträffande markersättningen stadgas, att — om frivillig uppgörelse icke kan träffas — denna skall bestämmas i den ordning lagen om expropriation föreskriver.

Samtidigt med koncessionen erhåller ledningsägaren expropriationstillstånd avseende ett å två år, vilket efter ansökan kan förlängas om skäl här för föreligger.

Nu händer att frivillig uppgörelse icke går att träffa mellan parterna och att ärendet blir liggande, expropriationstillståndet kan gå ut och markägaren har ingen möjlighet att anhängiggöra sin talan inför expropriationsdomstol. Icke heller synes möjlighet föreligga, att vid allmän domstol få fram ett föreläggande för motparten att tillgripa expropriationsförfarandet.

Önskvärt vore att markägarna i dylika fall genom ändrad lagstiftning bereddes möjlighet anhängiggöra sin talan inför expropriationsdomstolen utan hänsyn till om ledningsägarens expropriationstillstånd fortfar att gälla. Enligt väglagen har markägaren motsvarande möjlighet i ägodelningsrätten.

Med stöd av vad i motionen anförts får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att den i motionen berörda frågan måtte bli föremål för översyn.

Stockholm den 26 januari 1963

Rune Gustavsson

i Alvesta

John Eriksson

i Bäckmora